

EDICIÓ: Grup de divulgació de la història de Fals, Associació Cultural i Recreativa de Fals
COL·LABORACIÓ: Ajuntament de Fonollosa, Cooperativa UMAC, Arxíu Comarcal de Manresa

ASSOCIACIÓ CULTURAL I RECREATIVA DE FALS
Carrer de les escoles, s/n
08259 Fals (Fonollosa)
Telèfon: 938368003

El contingut d'aquesta edició és de divulgació de la història local del poble de Fals. En cap cas es vol ferir la sensibilitat de ningú i, serà d'agrair que qualsevol errada o inexactitud en els escrits, sigui comunicada als redactors de Falchs.

La Caseta de Carol

Aquesta casa, situada gairebé al vèrtex dels termes de Fals, Rajadell i Fonollosa, es troba ara enrunada i envoltada pel bosc. Ben poca cosa se sap dels orígens de la casa, ni de les persones que hi van viure durant els anys que va estar habitada. Va ser construïda pels amos del mas Carol com una masoveria, i és probable que l'ocupés algun parent de la mateixa família dels amos. Apareix per primera vegada el 1837 en un repartiment de la "talla menuda", una exacció extraordinària que havien de pagar tots els caps de casa del terme de Fals. El 1844, la Caseta de Carol forma part d'una llista del que toca a cada casa en concepte de "bagatges", una contribució a les despeses de l'exèrcit. Com que era una casa petita li va pertocar pagar només un sou, és a dir, dos rals de billó.

En l'inventari exhaustiu que es va fer de les finques i cases del terme el 1853, figura que hi viu un tal Josep Oller, qui, a més, menava algunes peces de terra al Pla de Carol, en concret dues vinyes d'una quartera cada una, i un camp de una quartera i set quartans. Potser podria tractar-se del Josep Oller Muntades de Fals que es va casar el 1813 amb Mònica Gras Puiggros. És només una hipòtesi que caldria confirmar. En la relació de cases de Fals de 1878 ja no hi

consta la Caseta, però potser feia poc que havia estat abandonada, perquè segons el testimoni oral de l'actual propietari del mas Carol, Lluís Colomer Llordella, aquest havia sentit explicar a unes ties seves molt velles, que elles havien conegut la família que habitava a la Caseta. Contaven que eren una gent molt miserable, i que les rares vegades que baixaven al poble de Fonollosa, es paraven a Carol, i allà es canviaven les espadenyas per unes sabates que duïen en un mocador de fer farcell. Les ruïnes actuals de la casa mostren tres cossos de dimensions bastant àmplies, la part central de les quals té uns baixos parcialment excavats en la roca, que segurament feien la funció de celler. A la part oest i nord resten dempeus uns panys de paret força alts. A la dècada dels 70, els amos de la Caseta van desmuntar-ne un bon tros, i van carretejar les pedres més bones a la masia de Carol, on les van utilitzar per aixecar un mur al costat de l'era.

Al costat mateix de la Caseta, pel cantó nord, s'hi trobava el famós Pi Gros, un arbre monumental conegut en tota la contrada. Es diu que calien tres homes amb els braços estesos per abraçar el seu tronc, i que a sota de la capçada s'hi podien aixopugar dos ramats d'ovelles. El arbre era molt vell i podria ser el pi que surt mencionat en el capbreu de 1791 com una de les referències certes a l'hora de definir el límit del terme, que passa precisament per allí. Els

descriuen així: «...la singlera y rocas grossas que divideixen los termenats del Ducat de Cardona y Baronia de Rejadell; a ponent ab terras del Mas Querol, situadas en lo terme de Fonollosa, fent divisio de las Jurisdiccions y alous, la soca dels quatre Pins, que naixen de una mateixa soca, fins á arribar al marge de prop de la Viña, y despues dret al Roure Gros...»

Sembla ser que l'arbre havia cridat l'atenció de més d'un excursionista o caminant, i que aquests havien immortalitzat amb la seva càmera tal meravella, però fins el moment no hem aconseguit localitzar cap de les fotografies. Al llarg de la seva vida l'arbre va ser ferit pel llamp en diverses ocasions, que van provocar que se li assequessin algunes branques, fins que es va morir de vell poc després d'haver finalitzat la guerra. Llavors va ser tallat i convertit en llenya i ara no en queda ni rastre de la soca. Tanmateix el seu nom perdura en un topònim, ja que el bosc d'aquell sector es conegut amb el nom del Bosc del Pi Gros, darrer homenatge a un exemplar vegetal tan insigne.

Ruïnes de la caseta